

TATLI SU

SUAT KEMAL ANGI

AÇIK OKUMA

AÇIK
OKUMA

© Suat Kemal Angı • Tatlı Su

<https://suatkemal.work/>

Kapak görseli: Beatrice Levy, "Song of Summer", (1914).

Kapak ve sayfa tasarımı: Suat Kemal Angı

(2026)

ISBN: 978-625-409-458-3

Bu kitabın yayın hakları yazarın kendisine aittir. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yolla izinsiz çoğaltılamaz.

Suat Kemal Angı [28 Aralık 1966] ODTÜ Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü bitirdi. Aynı üniversitede uzun süre araştırma görevlisi olarak çalıştı. Ankara'da yaşamakta, çevirmenlik ve editörlük yapmaktadır.

Sevgili/sevdalı okura...

suat kemal anı

TATLI SU

AÇIK
OKUMA

Kısa Bir Not

Sol elimizde, bir doğa tasviri içeren bir dia-pozitif tuttuğumuzu düşünelim. Sağ elimizdeki saydamda da, sokakta çekilmiş, hayattan herhangi bir kesit sunan bir enstantane olsun. İkisine de, pencerenin aydınlığında ayrı ayrı bakalım. Bir süre sonra bu iki tasviri üst üste koyalım ve oluşan bütüne bir kez daha bakalım. Gördüğümüz fazla karmaşıklsa, bu bir haiku değildir. Üst üste gelince biri diğerine pek bir şey katmıyor, sadece kontrastı değiştiriyorsa, yine bu –en azından iyi– bir haiku değildir.

Öyleyse, bu kitapta yer alan haikuların bir bölümünün geleneksel anlamda haiku olmadıklarını biliyorum. Ama deneme niteliğinde yazmaya başladığım ilk haikuları ve üstteki tanıma uymayan diğer pek çoğunu sonradan değiştirmek ya da silmek içimden gelmedi. Analog makinelerle fotoğraf çektiğimiz eski günlerde, çektiğimiz kareyi anında görme şansımız yoktu; beğenmediyse silip yeniden çekemezdik. Kaset filmin 36 pozundan bir ya da ikisinin güzel ya da tatmin edici çıkması, (bilginin yanı sıra) rastlantılara ve sezgilerimize güvenerek yaptığımız işin harcadığımız zamana ve *paraya* değdiğinin göstergesi olurdu. Sevinirdik.

Elbette bir de başlık sorunu var. Bunun için söyleyeceğim tek şey, başlıksız şiir olmayacağıdır. Başlık bazen şiire gövdede olmayan ya da görünmeyen bir ekleme yapar ve bu ek kimi zaman çok değerli olabilir.

Teşekkür ve Teselli

Resimlerini kullanmama izin veren ressam arkadaşım Şahin Çetin'e tüm içtenliğimle teşekkür ederim. Haiku yazmaya başladığım yazdan beri sosyal medyada paylaştığım haikulara kirpikleri ve parmakları dokunan birkaç okura gönül borcum var.

Bazı kitaplar bitmiyor. Sanırım bu da onlardan. Minneti ölç deseler başkla ölçerim. Kimisi yağmurla, bir başkası tohumla ölçer. Ben başkla ölçüyorum. Kum keleşi, kiraz ağacı, çatalkuyruk, ardıc bülbulü, sarı rüzgâr, oklukirpi, tarla çintesi ve diğerleri. Hepsi. Nefes uçup gidene. Başğa minnet borçlular.

Umarım okur bu kitapta, aşkın gelgitlerini, sessizliğin dehşetini, affetmenin yüceliğini, minneti, gülümsemeyi ve kitabın kaç defa bitmek isteyip bitemediğini de görür. “Konuşmanın köklerine dokunur.” Sonsuzun kucağında, gün gelir benim de kalbim durur. Hayalkeş ağaç, elvedasız olsun aynlığın. Mutlu ol!

TATLI SU

*Karanlıkta yolunu bulan çocuğun
düzensiz kırlarına, ormanına...*

“Sanatçı daima bir başlangıçtır.”

— Ezra Pound

Kitapta yıldız (*) işaretiyle belirtilmiş dizeler şair *Esra Murutoğlu*'na aittir.

SABAH HAİKULARI	13
BAŞAĞA HAİKULAR	55
GÜZ HAİKULARI	99
YAZI BEKLERKEN	141
TEKİNSİZ RASTLAŞMALAR	181
AH İNSANLIK	219
KANATLAR OLSA	263
“YOLDA GÖRÜŞÜRÜZ”	287
MEKTUP	335
YAZ HAİKULARI	349
NEREDESİN	389
HAYALE BAKAR GİBİ	425
KUCAK DOLUSU	437
RÜZGÂR ZAMANI	461
ANLAŞILAN BİLGİ	479

SABAH HAİKULARI

Yaprağı ürpertecek
Arıyı esinleyecek kadar harfle yaz –
Gerisini Japongüllerine bırak.

SARHOŞ HAİKU

Puslu mehtabın altında
Kiraz çiçeklerinin ilk adımı yanlış
İçmiş gelene kadar bahar.

ÇEMBER HAİKU

Sen merkezimdin
Ben periferin
Balarısıydı Pekin.

KALPSİZ HAİKU

Akıl almaz bir anda
Göğsünden vuruldu serçe
Bahçede sokak kedisi var.

KİRAZ AĞACI

Kiraz olunca
Sığırcıklar konunca
Esnedi dalım.

GECE

Gün bit ayıklamakla geçti
Serçenin yiyeceği bitti
Uyku vakti geldi.

UĞUR BÖCEĞİ

Gün bit ayıklamakla geçti
Hanımın yiyeceği bitti
Uykuda tadım daha ekşi.

KUŞBAKİŞİ

Keçiyolu ya
Kuşları düşünürken
Karmakarışık.

ŞEREFİ

Biçerdöver bozuldu
Çiftçinin tersine
Bu yaz arpa çok mutlu.

KURTLARLA KİRAZLAR

Hasadı seneye bıraktık
Kuşlarla bayramlaşıp döndük
Rahatça sevişsinler diye.

Zinaida Serebriakova, "Uzunmuş Çıplak Kadın 4", 1935.

YAZ UYKUSU

Öğlen gibi aşk da bitti
Sevgili çıktı rüyadan
Karıncalar girdi.

DİKENLİ HAİKU

Bahar uyutmaz!
Kat kat sarhoş olmadan
Kalbinizde gül.

GÜNDOĞUMU

Şafak aniden!
Namludan çıkan sarı
Barut kokusu.

ÜÇ GELENEKSEL HAİKU

Karpuz mevsimi
Tükürüp çitliyoruz
Her şeyimizi.

Kardan adamın
Buz tutuyor gözleri
Biz öpüşürken.

Toprak çok sıcak –
Suyum tohumum oldun
Bir ömür boyu.

BEŞ GELENEKSEL HAİKŪ

Bademler acı –
Siz mi daha akılsız
Şövalyeler mi?

Güller açtı ya
Yağmur kıskanır şimdi
Her şeyimizi.

Toprak kan gölü –
İndirdim kayığımı
Ağrılı suya.

Güz sona erdi –
Çivildeşir neşesiz
Serçe kuşları.

Hava buz gibi –
Umudum güneydeki
Kara çınarda.

KIŞ

Mevsim karakış –
Atlar evde uyuyor
Kar koynumuzda.

BULUT

Kahırlı bulut
Darıdünya uyurken
Düştü yollara.

HAYAL

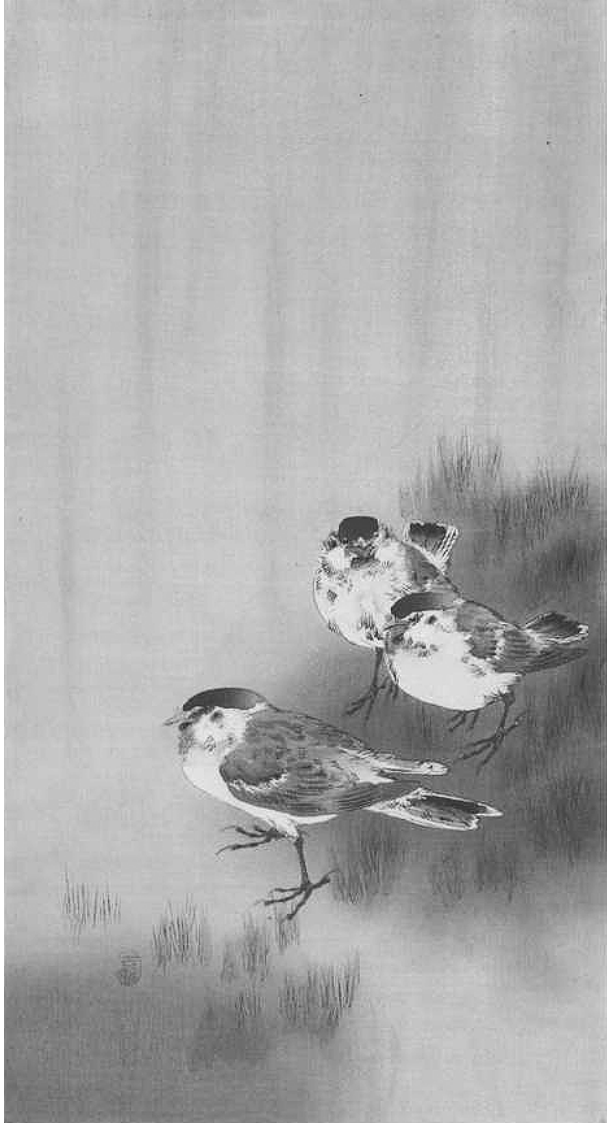
Fuji Dağı kış –
İki kum ördeğiyiz
Kanatları yapışmış.

KULÜBE

Kuşluk vakti gel –
Aya âşık kulübe
Kan ter içinde.

EKİN ÇİÇEĞİ

Yağmura rağmen
Kolayca bulduk yolu –
Çuval delikti.

Ohara Koson, “Yağmurda Uç Serçe”, 1910’lardan.

AŞK

Güneşim açtı –
Bahçemin her dalını
Serçeler bastı.

WUHUA HAI

Rüzgâr delirdi –
Devrilen kütüklerden
Biri dedemdi.

HUANG HE

Ay sararınca
Solumda saz horozu
Sağımda tilki.

SİNEMA

Bütün bir bahar
Perdede atlar vardı
Adeta âşık.

SERSEM HAİKU

Yaz çok ıslaktı –
Yerine mandal aldık
Eski radyonun.

HALKA KAPALI

Haziran bitti –
Kollarımın yerinde
İki kırlangıç.

MARK ROTHKO

Güneş çok somut –
İç yangını renklerin
Varlık sebebi.

ALAIN RESNAIS

Güneş çok sıcak –
Kavrulmuş insanların
Varlık sebebi.

SAMUEL BECKETT

Güneş çok yoksun –
Kekeme homurtunun
Varlık sebebi.

PALİMPSEST

Sevgili Walter –
Dün silinen o cümle
Bugün gülüyor.

SABAH HAİKULARI

Horoz ötünce
Dünya tanıdık
Tanrı bir çığlık.

Bir demlik çay
Bir paket sigara
Mor çizgisi ufkun.

Kitabı açınca
Gülün kokusu
Rüzgârı getiriyor akla.

Böcekler de var ama – toprak
Solucanlarla yağmur arasında
Gizli bir anlaşma.

Timsahlara aldanma
Sana da gelir ölüm
Simsiyah adımlarla.

GEZİLİ HAİKU

Sevgili nisan –
Dalga ayrı bir güzel
Seni özlerken.

Mayısın sonu –
Renklerin heyheyine
Yetiştı gençlik.

Haziran geçti –
Ağaçların altında
Kurudu zambak.

Mayumi Oda, "Kraliçe Arı".

ISLAK HAİKU

Yağmur hikâye –
Yan yana yürüyoruz
Denize doğru.

Rüzgâr esiyor –
İki çiçek kırılmış
Yol kenarında.

Mayıs böceği
Şarkısını söylüyor
Tedirginliğin.

Ilık damlalar
Paylaşıyor sırrını
Balarısıyla.

Yağmur hikâye –
Otların bilgisiyle
Islanıyoruz.

Yağmur hikâye –
Arılar anlatıyor
Sevgi ne demek.

CHARLES BAUDELAIRE

Yağmur hikâye

*“Kaybetti kokusunu
tapınılan ilkbahar.”*

ÇIPLAK HAİKÜ

Rüzgâr esince
Yaprakların alevi
Sardı vadiyi.

Aktı gözleri
Alabalığa bakan
Cıllız kedinin.

Dere kurudu –
Ağacın köklerinde
Bayırkuşları.

AĞAÇ

Hiç kimsesi yok
Alıp başını giden
Kuşlardan başka.

SÜTLİMAN

Uzuyor otlar
Her ilkbahar yeniden
Çıt çıkarmadan.

SORU

Kim ne anlıyor?
Bülbülün şarkısından
Akşam olurken.

EPİFANİ

Çok konuşuyor
Yan yana iki ceviz!
Diyor bahçıvan.

BATAK

Yürüyoruz neşeyle
Bilmeden karıncaların
Üstüne basıp.

DOLUNAY

Minnettar suratsız ay –
Dümdüz değilse
Geceleyn göl.

YAŞAMAK İÇİN

Kabullenmek zor!
Geceye atıyoruz
Kara şeyleri.

TEK YÖN

Karga biliyor!
Çamurun çürüttüğü
Dün bir tohumdu.

BİR GÜNÜN ÖZETİ

Şu dağ köyünde
Günün adı Beklemek
Geceninki Aşk.

TUHAF HAİKÜ

Yaz ikindisi
Yokuşta başka eser
İnişte başka.

EZRA POUND

Nilüferlerin
Süslediğı dereden
Hiç iz kalmamış.

DERİN HAİKU

Kıyısız deniz –
Ellerinde iskandil
Düşünüyorlar.

SONBAHAR

Kırlar düzenli –
Anıların yerinde
Beton bir masa.

KAHVALTININ EKSİĞİ

Başo'ya selam –
Mücevherleri nerde
Sisli sabahın?

NAR AĞACI

Yaz sona erdi –
Bıçak için çarpan kalp
Bir tek narda var.

ÖZGÜR HAİKU

Karlar eridi –
Bilmiyor beyaz tavşan
Yenildiğini.

BİLMEDEN

Kalpte taşınan
Bir avuç toprak
Hepimizin kaderi.

ÇİÇEK ADAM

Film sona erdi –
Boş sandalyeler gibi
Hatırla beni.

BAŖAĖA HAİKULAR

Tutabilirsin
Günün ılık ipini
Biraz yardımla.

SÖZLÜK

Cırcırböceği
Konuşur gün boyunca
Tek bir sözcükle.

Elma ağacı
Tek sözcükle konuşan
Kuşları dinler.

Tek bir sözcükle
Kargaları kovalar
İhtiyar tilki.

Terk edilmiş göl
Susunca nilüferler
Gece vaktinde.

HASRET HAİKU

Yaz esintisi
Okşar sarı saçını
Olgun başağın.

PİŞMAN HAİKU

Kendi zehrini
Tatsaydı çiçek
Bal yapmazdı arılar.

ÜZGÜN HAİKU

Yağmur yağsa da
Şarkı söylemez
Kalbi kanar serçenin.

GÜNAHSIZ HAİKU

Kovan çok uzak –
Balın zehrini içer
Arının kalbi.

BAŞAĞIN ŞARKISI

Kar yağıyor dağlara
Ovada rüzgâr
Yürekte duman.

YENİ BİR ALFABE

Yaz esintisi
Yarın konuşalım mı
Kısık bir sesle?

RAUSCHGLÜCK

Görünmez bir kent
Vadediyor rüzgâra
Ilık bir hamak.

WALTER BENJAMIN

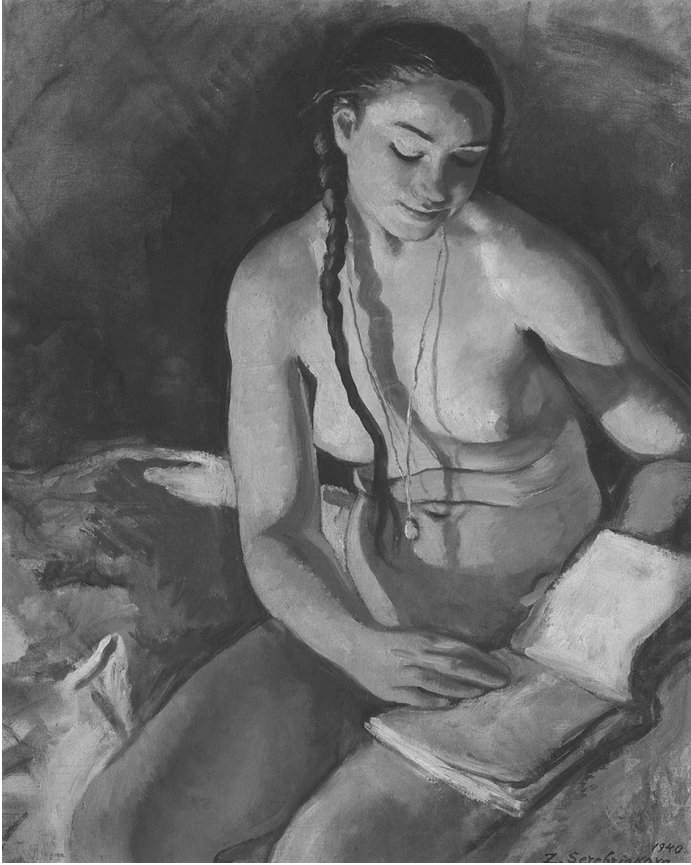
Badem sarhoş ol
Kıracak seni bir el
Sert kabuğundan.

KAMBUR HAİKÜ

Ne yandan esse
Sırtı dönük rüzgâra
Olgun başağın.

KUYTU HAİKÜ

Arzu dolu dil
Dışlerin kovuğunda
Arar sözcükler.

Zinaida Serebriakova, “Çıplak Kadın ve Kitap”, 1940.

KALP VE KİTAP

Süte banılmış
Bir bisküvi öyle tatlı
Bir labirent.

RILKE’NİN GÜLÜ

Yarısı sevinç
Yarısı kederdendi
Yapraklarının.

Ağıt gibi seviyor
Uykusuzluğu
Ve köklerini.

Birisi zaman
Diğeri toprak
Işıktan ikisi de.

SEVİNÇ

Kırmızı çiye
Balarıları uçuyor
Her yerinde.

BAGBOZUMU

Eylül yaklaştı –
Şenlik vakti üzümün
Morardı suyu.

DÜĞÜM

Hamılığı sabrı
Sarhoşluğu insanın
Gönlü denizci.

RAKI

Gün batıyor –
Kırıldıkça seversin
Acı üzümü.

GÜZLEK

Boynu başağın
Çok yakından bakınca
Uyutan hamak.

YILDIZ

Gül vaktinde
Gece
Ay doğmadan.

#17

Çocukluk hâpı –
Bura kış, ses kış sesi
Güneş cam gibi.

#24

Notası aşkın
Dalgaya düşe düşe
Yuvarlanıyor.

DAMLA

Yağmurdan sonra
Ne kıyıya kızıyor
Ne de açığa.

KEDERLİ HAİKÜ

Kalem ve defter –
Döngüsü çözülüştü
İki dağ kaldı.

ŞARKI

Ağaç kabuğu
Tutamaz ki dilini –
Ah sarmaşık ah!

MELANKOLİ

Ağaç köküne
Doya doya ağladı
Çamura hasret.

KURTULUŞ

Baş ağın boynu
Tanımadı orağı
Ama çok sevdi.

AŞK VE GURUR

Ya görürlerse
Kapı aralığından
Ya görmezlerse?

KORKU

Elveda demek –
Bir başağı koparmak
Parmaksız elle.

KALP AĞRISI

Her gece bulut
Kaybettiğini sanıyor
Gökyüzünü.

DERE

Sigarasını yaktı
Kıvrılıp giderken
Yatağında.

GİDEĞEN

Son nefesini çekti
Dökülmeden önce
Denizine.

GELEĞEN

Gideğen gitti
Geri dönmez bir daha
Karanlık sudan.

ATEŞ

O da yansın diye
Sımsıkı sarıldı ot
Başına.

FAYTON

Yolcular indi –
Kırpılar sevişiyor
Çalı içinde.

YAZ

Çarpıştı kumda
Başak ve yıldız otu
Adları böyle.

HAYAT

Temmuz ne kısa –
Dudaklar arasında
Saklanır inci.

ÖZLEM

Ağustos kışa komşu –
Yarısı rüzgâr
Yarısı dalga.

SENFONİ

Orman beşığı –
Hayat bu kahkahayla
Erecek sona.

TEKDÜZE

İsmi olmasın
Ama sesi olmalı
Fındığın diye.

İSİM

Cırcırböceği –
Duyulmadığı için
Fındığın sesi.

CIRCIRBÖCEĞİ

Söylenir durur
Duyulmadığı için
Fındığın sesi.

ZEVK

Yaşanacak ne vardı?
Tasması gece
Ölünden başka.

İSTİRİDYE

Aklında boynu –
Kabuk tutmaz yarası
Islak dudağın.

Gianni Strino, “Aşk Mektubu”.

UZAY

Haiku olmak
Güneşe doymak
Seni seviyor gibi.

DALGA

Kahkahanın içinde

“Köpekler

*Atlıyor ağaçlara.”**

*“Bir gerilmiş kol gibi”**

Gürültülü kanında

Yüreği.

ERKEK

Dalga başka çağırıyor
Ten yanarken
Uzak eşini.

KADIN

Işık başka kırılıyor
Boynu
Susamış pencerede.

YAZA AĞIT

Ağustos rüya –
Hasadın özgüveni
Başağı sardı.

Ayrıkotu sus!
Yelin incecik dili
Dansa başladı.

Sayfalar bitti –
Nefes nefese soldu
Japong  lleri.

Kâğıt buz tuttu –
Kalem yine   zecek
Orman   ileği.

SUSAMIŞ HAİKU

Yanlış ağaca
Uzatır parmağını
Çaresiz sincap.

İncir sütü ak!
Hayvanın yüreğinde
Kavrulur delik.

Otlar susamış –
Ateş olmuş koşuyor
Tarlada rüzgâr.

Daha nasıl özlesin?
Damlıyor tene
Gecenin teri.

Ohara Koson, “Kuşlar” serisinden.

AY IŖIĐI

Orman uykusuz –
Uzakta sevgilisi
AĞağkakanın.

UYAR'IN YAZI

Temmuz ne hafif!
Bir başağı taşıyor
İki karınca.

Hayat ne kolay!
İki çıplak memeli
Yüzüyor yolda.

Ömür ne kısa!
Bastona çarpan balık
Acıkmiş oysa.

MANTAR

Ne yana dönse yalnız
Sarılsa olmaz
Şemsiyesine.

Sevişse ah!
İslansın yağmurda
Ağustos böcekleri.

SARI

Ağustos –
İnce beli başağın
Havadar kelebeği.

BAŞAK

Ağzını açsa
Yürüdüğü yerlere
Tohumu düşer.

DALÍ

Ağzını açsa
Yürüdüğü yerlere
Karıncı düşer.

SONSUZ

Yaz gene gelir
“*Bundan güzel bağ mı var?*”*
Diye gülerek.

TANRI

İn artık yere
Başığı seviyorsun
Küsse de göğ.

KİRAZ AĞACI

Hayal ettiği
Bir kafes bir coğrafya
Sonsuz yeterli.

BAŞAĞIN SEVDASI

Rüzgâr gülünce
Sarı başak içinde
Köpürür seveda.

OTUN SEVİNCİ

Rüzgâr esince
Dalgaya düşüverir
Esrarın saçı.

BAŞAĞIN ŞEFKATİ

Sabah çiy düşmüş –
Kadın izin istedi
Ve öptü otu.

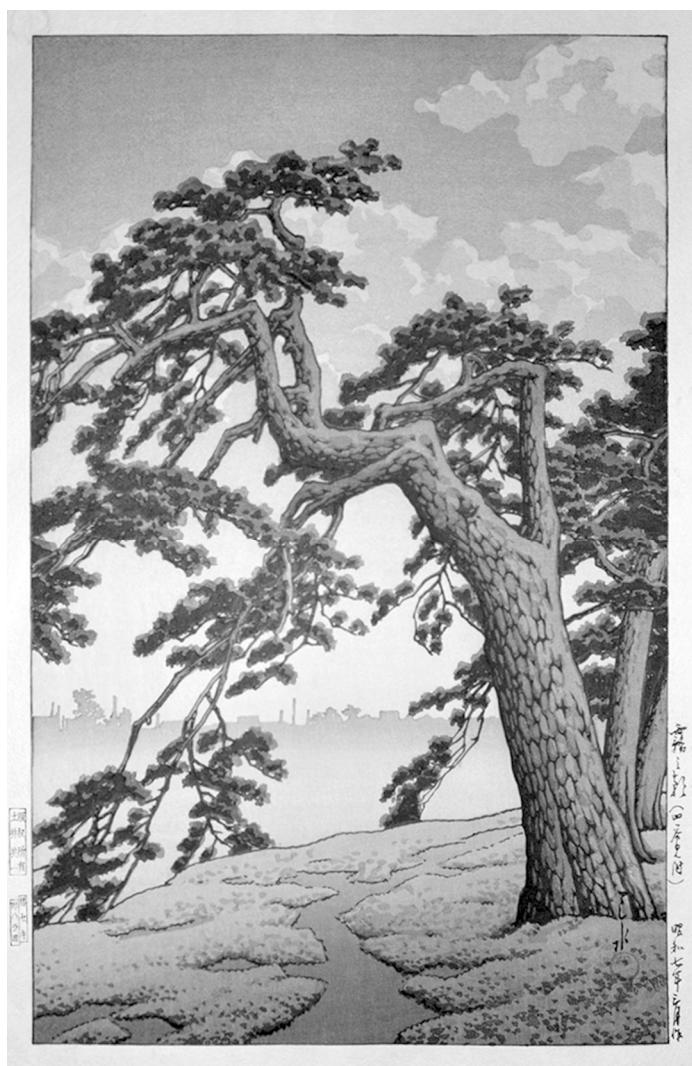

GÜZ HAİKULARI

*Evden çıkmadan
Beni de kaldır rûzgâr
Gerisi kolay.*

TOPRAK

Çapadan önce
Gelincik yuvasıydı
Başak tarlası.

Hasui Kawase, "Yotsuya Mitsuke'de Sisli Sabah", 1932.

ÜÇ HAİKU

Yoldan konuşur
Polenleri uçarken
Meşe ve kavak.

Uyuyor aynı
Dalın üstünde
Bir serçe bir kozalak.

Adı çıkmış koyunun –
Yürü varırsın
Dünya yuvarlak.

HAYLAZ HAİKU

Sarı başağın
İki kiraz emiyor
Köpüren ağzı.

Gece kan rengi
Süzülüyor sapından
Beyaz köküne.

Toprak çok nazik
Karıncalar çok ıslak
Başak çok dolu.

PORTRE

Nasıl sevinçli
Ağacın gölgesini
Hatırlayan kuş.

BALARISI

Beni unutma –
Kopan kanada arı
Böyle söyledi.

ARI DANSI

Sarı yükseldi –
Kırmızıyı takip et
Polenleri em.

PEMBELİK

Isırılınca
Güz elması gül gibi
Kokuttu bağı.

NAR VE İNCİR

İncir ağacı
Kardeş kardeş büyüdü
Bir ömür narla.

PİÇ ZEYTİN

Zaman pek tuhaf –
Babasını bilmiyor
İhtiyar zeytin.

İĞDE

Sarı iğdenin
Geçen güzden bu yana
Kum doldu karnı.

FOSİL

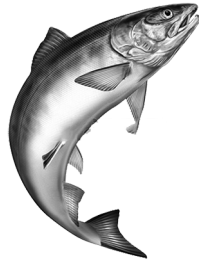
Zaman duracak –
Bir gece dokunmasa
Taş böceğine.

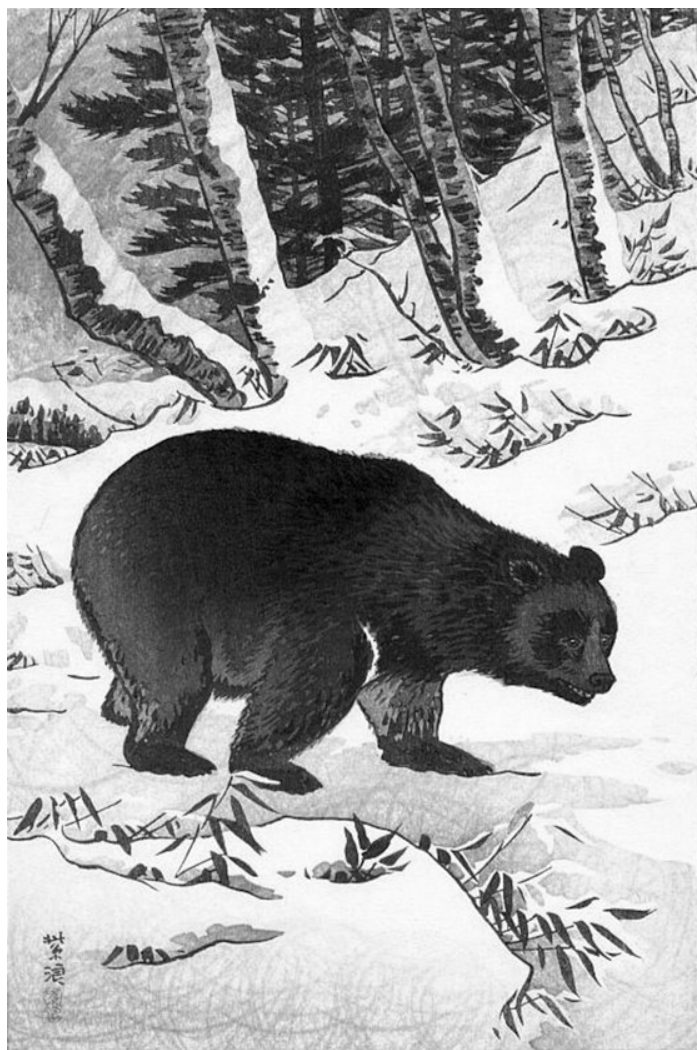
ÇİY

Sonbahar günü
Yerde sürünen ılık
Tohumlanıyor.

DÖNGÜ

Hayat ne güçlü!
Şelaleye dönüyor
Anne somonlar.

Kasamatsu Shiro, "Ayi", 1955.

TATLI SU

Ayı uyandı –
Şelalede zıplayan
Somon kokusu.

ANLAŞILMAZ

Öyle güzel ki
Günün batışı!
İnsan ölmek ister mi?

Sazın çavı
Bülbülün çılgığı!
İnsan ölmek ister mi?

GANZA

Bulutlar yürür –
Hikâyesi adamın
Bir kazak olur.

Bulutlar durur –
Hikâyesi adamın
Bir kedi olur.

Bulutlar düşer –
Hikâyesi adamın
Bir kadın olur.

BULUTLAR

Ganza bir kuşsa
Sarı kadın şehirde
Bir kazak örer.

Ganza kazaksa
Kadının parmakları
Kuş desenlidir.

Ganza şiirse
Ganza kuşlu kazağı
Bulutlar giyer.

RÜZGÂR

Sesinden belli –
Sabaha dek öpülmüş
Leyleğin boynu.

GÖÇ

Eylül de geçti –
Her an kısalıyor yol
Bir kanat daha.

SAKİN

Kuşlar seyreldi –
Bulut dağa çarpıyor
Zaman buluta.

KUM KELEBEĞİ

Dünya bu kadar –
Başka sevişilecek
Yağmurlar da var.

KUŞBURNU

Yağmurdan sonra
Bir kokunun peşinden
Girdi ormana.

TÖH

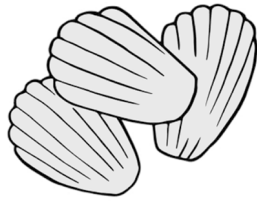
Görünce dalda
Utandı bağ bıçağı
Çatlayan narı.

NEFES NEFESE

Kalmak istiyor
Dağa sarılan bulut
Ayağı yerde.

MARCEL PROUST

Mevsim sonbahar –
Kahvenin yanından al
Çocukluğunu.

ÖPÜŞMEK

Güzün füzeni
Yaprak yaprak çiziyor
Üşüyen teni.

KAVUŞMAK

Garantisi yok –
Her an kısalıyor gün
Bir nefes daha.

SIKICI HAİKU

Kış olmasaydı
Karıncı da isterdi
Bohem bir hayat.

RÜYA

Üşümeseydi
Kalkmazdı uykusundan
Kutup çiçeği.

GÜZ HAİKUSU

Kar yağana dek
Kökleriyle orada
Mırıltı başak.

ÇARPIŞMA

Şu yağan kar mı?
Dişiliği ışığın
Düştüğü yerde.

Ohara Koson, "Karlı Dalda Karga", 1930'lardan.

KUŞ BAKIŞI

Daldan bakınca
Karın rengi ne güzel!
Işıkla dolu.

AHENK

Yine kış geldi –
Karlı elbisesini
Giyindi kadın.

BERRAKLIK

Sesindeki kar
Yaşıyor hiç değilse
Soğuk da olsa.

AVCI BECKETT

Dışarda karakış –
“eve gel gece
üstünde ışıkla”.

ÇAM AĞACI

Karakış geldi –
Ejderha uykusunda
Aç kozalaklar.

CANTO OSTINATO

Kâğıt papağan
Parmakları papağan
Esrar papağan.

Dalgaya düşer
Duman duman yükselir
Ruhu papağan.

Işığa çarpar
Kulak kulak açılır
Gövde papağan.

Bilet papağan
“*Biletler Papağan*”
Biletler papağan.

SARI NEHİR

Uğultu dindi –
İkiye ayrılıyor
Irmak ovada.

IRMAK DÜŞÜ

Dağ son buluyor –
Son kez kucaklaşıyor
İki sevgili.

AKAK

Güzeldir akmak
Taşlara çarpa çarpa
Koyun koyuna.

KÖKLEŞME

Halat ıslandı
Ama kaymıyor –
Aşk gidemez bir yere.

GÜZ MEYVESİ

Bırakıp gitti
Elma kokusu
Uyuduğu yatakta.

Bırakıp gitti
Elma kokusu
Leyleklerin peşinden.

Bırakıp gitti
Elma kokusu
Ağacını hüzünle.

BAĞ

Deli kırlangıç
Ezberlemeli
Tütün yapraklarını.

BİTME DEN

Kalem ve kâğıt
Yaşamadan yazacak
Yaşanacağı.

UTANMA

Zorlama kumu –
Gördü kiraz kurdunu
Çakılı, suyu.

Kıra yakışmaz
Masa sandalye –
Dalına dön şeftali.

YORGUN KARINCA

Siyah kanatlı
Bir karınca oluyor
Uyku göğsünde.

Uyuyan bir karınca
İki tepeli
Sıcak göğsünde.

Boyun eğiyor
Telaşlı varlığıyla
Tutsak göğsünde.

TERRACOTTA

Kışı sev diye
Kilden yoğrulur
Ateşte pişer gövde.

SU DİYE

Karlar düşerken
Kestanenin nefesi
Çıtlar sessizce.

KIŞ SEVMESİ

Güneş ıslanır
Gövde yoğrulur
Kışın tutkalı erir.

Parmak kızarır
Öpücük olur
Tenin tutkalı erir.

AH GAZEL

Güneş sararır
Hünnap eğilir –
Vakti geldi inmenin.

Su akar ılık
Çiğdeler mayhoş –
Vakti geldi içmenin.

Rüzgâr var ayaz
Akdiken matruş –
Vakti geldi düşmenin.

SONSUZ ŞİMDİ

Havada bekler
Kar tanesi
Öpüşür sokaktakiler.

Bulut da bekler
Son bir defa
Sarılır resimdekiler.

Zaman bekler
Dal çiçek açar
Isınır göğüstekiler.

Bir yazı başlar
Böcek böcek
Soyunur akıldakiler.

SESSİZCE

Güneş yükselir –
Basmaya kıyamaz ki
Yeni yağmış kar.

BİRAZDAN

Kiraz ağacı
Avaz avaz
Kuşunu ağırlayacak.

YAZI BEKLERKEN

*Korkutma beni –
Beyazlaşan son saçı
Muz yaprağının.*

DASEIN

Güneşe sorsan
Varoluşu her dilde
Kara eriktir.

MIT FREUDEN

Sahil hı diyor –
Peşinde yüzlerce at
Dağdan iniyor.

RAUSCH

Sabah bir demlik
Kumda iki yıldızın
Ayak izidir.

FERNWEH

Kayık kayboldu!
Okyanus biliyor
Nerde olduğunu.

DUENDE

Ceviz ağacı
Cevizle dolu –
Bilmiyorlar tadını.

Ceviz ağacı
Kuşlarla dolu –
Bilmiyorlar tadını.

Toprak biliyor
Kuşun da cevizin de
Supsulu tadı.

TORSCHLUSSPANIK

Kiraz ağacı
Göğsünde kim yatacak?
Kuşlar da gitti.

SPLEEN

Deniz kabardı –
Dibinde balinalar
Çiftleşiyorlar.

ALLGEMEINBILDUNG

Emir dinlemez –
Bulmacalara dalar
İskele kuşu.

LEBENSFREUDE

Aylak kelebek
Uçuyor köksüz
Bataklığın üstünde.

LEBENSMÜDE

Arılar yorgun –
Gün yumuşuyor
Çiçeklerin içinde.

LEBENSLICHT

Arılar üzgün –
Kadınların ruhu
Azdı süsenlerde.

LEBENSFADEN

Karıncalar tek sıra
Tırmanıyorlar
Sarı başağa.

LETHE

Unutur toprak
Öpünce yağmur
Kucakladıklarını.

WELTSCHMERZ

Dünya tatlısı
Aklımdan sesin geçer
Hayat misali.

PATİKA

Yaz bir rüyaydı
Görülme de gerçek
Yürünme de.

ARKTİK İNCİ

Asil vahşi kuş –
Koşar peşi sıra
Kar incisinin.

Azmağa varır –
Karnından düşen taş
Kuğu midyesinin.

DEHA

Güneş çok yaşlı –
Baş ağın yanılması
Hep merhametten.

He Jiaying, "Hanımefendinin Portresi".

BİZ

Elleri bağılı
İki güneş de olsa
Kirazlar gibi.

KOTO

Sen bir negatif
Ben bir negatif –
Üst üste uzanınca.

KAZE

Kuşlar çok zalim –
İki kiraz bir dalda
Değme eğlensin.

MUSE

Gün batarken
Yaşıyor ya daha ne
Ağır ya da hafif.

KÜMÜLÜS

Çelik kaybolur –
Dudaklar dudaklarla
Mutlu sevgili.

GÜN

Dağılıyor sis –
Başak sarısı bir el
Tasın altında.

BITTE

Bu bahar uzun olsun –
Leylaklar açsın
Unutan yerde.

VERNO

Kemikte dişler
Suya değen kanatlar
Sadece sana.

GECE

Sırtındaki göl
Yıldızları uyutan
Bir çöl oluyor.

DAĞ

Ah buğday kuşu!
Yaza bir adım kaldı
Uçmak elinde.

İZ

Aşk sudan yürür
Çiçeklerin ağzına
Toprakla kökle.

GÖĞÜS KAFESİ

Ah son fırtına!
Yokuştaki salkıma
Gitmeden uğra.

KONTRAST

Yazı beklerken
Doluyor sarı başak
İnce boynundan.

Güneş doğarken
Hafifliyor kelebek
Kanatlarından.

Aşk ararken
Beyaz dutlar kızarır
Karınlarından.

ÖTÜMSÜZ

Azlığın hazzı –
Düşmezden önce kiraz
Beyaz mermere.

Haiku yazsak –
Damıtsa damla damla
Habis benliği.

TAŞ AVLU

Nisan yalancı –
Eritir muhabbeti
Buzultaşları.

Mayıs bir ağrı –
Üç değneğe bir fidan
Sabaha karşı.

KİRAZ ÇİÇEĞİ

Haziran geldi –
Ve gitti arzusunu
Güle söyledi.

İPEKSİ

İki oklukirpi –
Çalının emdiği
Temmuz güneşi.

BAL GİBİ

Sabah öyle güzel ki!
Arıya çiçeğin
Verdiği zevk.

ARI

Düşünür durur
Genzi yakan çiçeğin
Sarı adını.

YA RÜZİGÂR

Seherde inler sarhoş
Bülbülü yalnız
Güller mi dinler?

Seherde inler yalnız
Bülbülü sarhoş
Güller mi dinler?

BAŞO'NUN MEZARI

Haiku söyler
Eğilmiş muz yaprağı
Sirtında yağmur.

BOŞLUK

Ay gökte yalnız –
Sarı sarı ağlıyor
Buğday başağı.

KEŞ

Tarlakuşu aç –
Bugün de geçti aynı
Bakarkeş bulut.

Hayalkeş dişi
Düşerken mevsim taş
Kanıyor pembe.

Buz tutmuş güller
Kesiyor ağlatarak
Düşünkeş ipi.

ERFAHRUNG

Bahar güneşi
Çaya bekliyor
Pancar kokan sahili.

ERLEBNIS

Yağmurlar gelir
Yağmurlar gider –
Sarıdır en sevdiği.

FLÂNEUSE

Kavruk kelebek –
Yapışıyor sırtına
En sevdiğin renk.

AH SEVGİLİ

Güneş doğuyor –
Hangi sevinç Dünya'yı
Böyle gıdıklar?

ÖFORİ

Hiç susmuyorlar
Haşhaş ağacındaki
Çayırkuşları.

EŞLİKÇİ

Hadi salyangoz –
Aldırma doluya da
Yürü mantarla.

MO CHUISLE

Yolu özlerken
Herkesten daha mutlu
Yorgun kırkayak.

MO CHRO

Su kenarında
Herkesten daha yorgun
Çıplak kırkayak.

Kogyo Terazaki, "Gündoğumunda Arpa", 1890-1895.

BAŞAĞIN RÜYASI

Doymuş güneşe –
Bulutı özlüyor
Kalbin ilk yeşili.

YAZ YAĞMURU

Aklı ve ruhu
Yola çıkan başağın
Sonsuz sularda.

Bekliyor kiraz
Yola çıkan başağı
Yağmur altında.

USTURA VE KOLONYA

Beklesin vazo!
En güzel rüyasında
Çiçek terlerken.

Seyretsin ayna!
Makasın ucundan ah
Saçlar düşerken.

ÇARESİZ HAİKU

Güller kokmuyor –
Bu yaz kelimeleri
Konuşacağız.

Dil acıyınca
Nane yapraklarından
Utanacağız.

YAZI BEKLERKEN

Ah yalnızlıktan
Tanınmaz hale geldi
Kiraz ağacı.

BUZ GİBİ

Kuşlar göçüyor –
Her ayrılık öncesi
Esen genç rüzgâr.

KÖK MANZARA

Perdede aynı atlar
Odada tuhaf
Yaz ikindisi.

Göğsü sapsarı –
Saçlarını sallıyor
Sarhoş başaklar.

KÖK HATIRA

Karın altında
Bir kibrit bir samanla
Yaz oldu sandım.

Hatırlıyorsun
Ateş tırmanırken
Göğsüne kirazın.

Öpüşmek güzel
Öpüşmek çok güzel
Öpüşmek ne güzel!

TEKİNSİZ RASTLAŞMALAR

Şahin Çetin, “Yaşam İğgüdüleri-2”, 2018.

TEKİNSİZ RASTLAŞMALAR

Diş çıkarıyor
Pembe güzlük elması
Beyaz kâğıtta.

Bacağı eğri
Hazırlanır temsile
Kurumuş tahta.

Taşı sırtlamış
İhtiyar ormanında
Bölüp buğdayı.

Yaşlı çakılın
Saçlarını kesiyor
Kiraz yaprağı.

Güneş çatıdan
Tuğla tuğla düşüyor
Avuçlarına.

Bir mantar bir t y
Parmakları  ocuğun
Bir mantar bir t y.

Ağzında kemik
Tadını anımsatır
Doğum ânının.

Bir mızrak fırlar
Kanatarak kâğıdın
Kırık içini.

Ne çok acı var
Ormanının aklında
Ne çok acı var.

Şahin Çetin, "Küçük Evlerde Büyük Yaşam-2", 2019.

Çizse de bitmez
Arzunun ağrısını
Karnında bir dağ.

Buğdayın sırrı
Karganın çığlığını
Yutar elleri.

Saklamak ister
Sarhoş elmanın içi
Güçlü dişleri.

Saman yatakta
Ateşten kopyalanmış
Unutur rüzgâr.

Gecenin kalbi
Çizgiler gülüşürken
Kâğıtta atar.

Akıl savaşır
Ezilir miğferinin
Kadife tüyü.

Nerden açtıysa
Kitabın arasında
Tüm rakipleri.

Şahin Çetin, "Aktif Boşluk-3", 2020.

Güneş yatarsa
Yollar bile terk eder
Yürüyenleri.

Kapkara gözü
Resim yapan çocuğun
Kara sezgili.

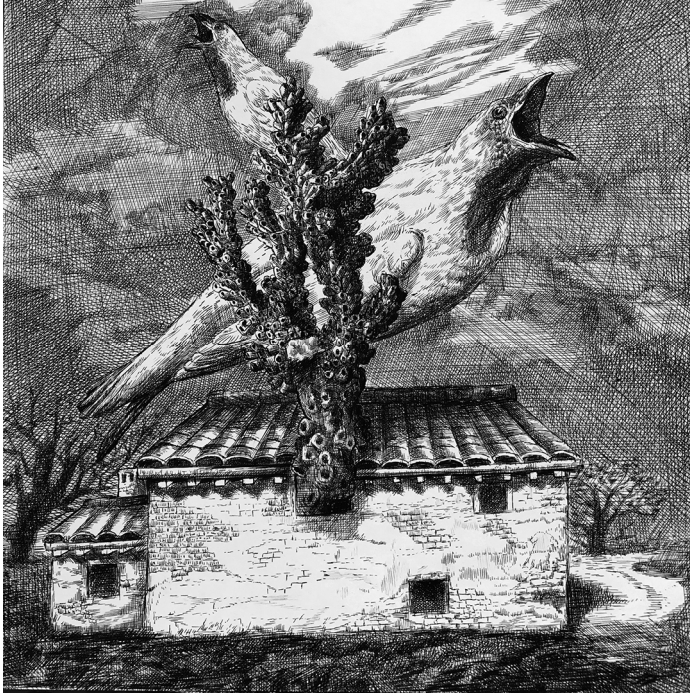
Uykunun tadı
Dünyaya göre değil
Uykunun tadı.

Doğuyor elma
Düğümlemlerlen algılar
Gırtlğı kalbe.

Kuru dudaklar
Elma kabuklarından
Süzülen yaşlar.

Sarılmak için
Yerdeki gölgesine
Düşer bulutlar.

Yolculuk kışa
Öğretirsen öğrenir
Büyülenmeyi.

Şahin Çetin, “Mevsimölçer”, 2019.

Kâğıt ve kalem
Zaman var dindirmeye
Kara sezgiyi.

Bu bir temsildi
Başına sarılmış
Kiraz yaprağı.

Sıra onlarda
İçi boş elbiseler
Üfler şamdana

Haiku aşktır
Elmanın komik dili
Öper metali.

Ağzında kemik
Resme bakan çocuğun
Güller yeleli.

Şahin Çetin, “Su Rüyaları”, 2019.

Nefes alıyor
Yeri kalmış göğüste
Sadece kalbin.

Daha bitmedi
Hayaletler asıyor
Rüyaya balta.

Daha bitmedi
Hayaletler açıyor
Rüyayı halka.

AH İNSANLIK

Aklımda sırtı
Sutyenini çıkaran
Haşhaş çiçeği.

KISALTMA

Dişi meraksa –
Yağmur bastırır birden
Orman yolunda.

KAHKAHA

Gece olunca

“Dalgın kuşlar çarpıyor

*Cilveyle aya.”**

Ay alçalsa da

Yanıp serinliyorlar

Her çarpışmada.

TA Kİ

Güneş batana

“Tutunup yürür at

Buğday başağına.”

AĞIR HAİKU

Buğday başağı –

Gözünü kapatınca

Sırtında bir dağ.

SAHİ

Bulut biliyor –
Suda gülen balığın
Ağrıyor kalbi.

YÜRÜME

Bir ağaçta dur
Ona hayran ol!
Kuşlar uçarsa uçsun.

GELİNCİK

Kucakla köklerimi –
Beni evsiz sev
Toprak olmadan.

TERLİ HAİKU

Ne dalga ne dağ –
Çarpışıyor iki kalp
Kumlu atlasta.

VERTİGO

Ayçiçekleri
Döner yüzünü muma
Gece olunca.

GELİP GEÇİCİ

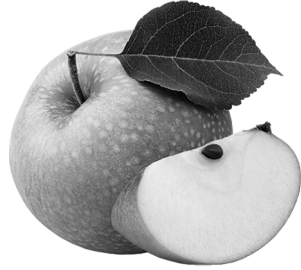
Yine güz geldi –
Rüzgâr müjdeliyor
Sarılma vaktini.

ELMANIN DİLİ

Soyma elmayı!
Yolculuk koksun gece
Çaydanlık yatak.

Hoş gör elmayı!
Kavuşmak koksun sabah
Miskin parmaklar.

Kes ye elmayı!
Yayılsın ağzına
Kokusu minnetin.

KALBİMİN

Buğday başağı!
Tanımsız arzusudur
Susmak göğsünde.

ESRARLI

Kiraz altında –
Kahkahadan ıııslak
Başaağın ağızı.

YOLDAŞ

Yolda iki kirpi –
Yazgının dikenini
Sevmek değil mi?

YILDIZ DUASI

Minnet duy gökte
Yaz elmasına
Yerde göğün kışına.

GÜNLÜK GÜNEŞLİK

Bulut el sallıyor –
Kalbimin sonsuz yazı
Başaklanıyor.

AYÇİÇEĞİ

Akşam oluyor –
Evren kadar büyüyor
Göğsünün çapı.

YANGINLA BİRLİKTE

Rüzgâr hoş gelmiş –
Susuyoruz dikenli
Başaklar gibi.

ARALIK

Sinek bile yok –
Ne işi var zamanın
Bomboş odada!

KAPI

Gidenler gitti –
İnsanın içi gibi
Kışın gelişi.

HEP

Limansız tekne –
Güzel kavruk adamlar
Bozkırda battı!

KARINCA

Zaman sarardı –
Tomuruna bir gülün
Uzanmak ne hoş!

YAZGI

Masa orada –
Özlersen yaz olur mu
Çok, bir solukta!

İHTİYAR HAİKU

Soğutmak külü
Eldivensiz ellerle –
Yaşlanmaktır bu.

GENÇ HAİKU

Dağa tırmanan
Ağaçlar eksildikçe
Yol da iç çeker.

VADİDE

Denize uzak
Taşa ağlayan kalbin
Mavi bir zambak.

SAHİLDE

Denize yakın
Mavi ağlayan kalbin
Taştan bir zambak.

VARDİYA

Günler uzadı –
Tendeki kuş uçana
Başak boylanır.

GENCECİK

Güneşi bekle –
Islak korkak toprakta
Tohum mu biter!

GÜN BATARKEN

Abartma gülü
Hele bozkırdaysan
Hele susamışsan.

BİR DE

Kapkara günler –
Kiraz ağacından bak
Yerdeki göğe.

NİSAN

Zalimdi toprak –
Adımların gelecek
Her gün kuzeyden.

HAZİNE

Rüzgâr esecek –
Dudaklarında kadın
Olacak adım.

DENİZ FENERİ

Işığ ı hasret –
Özlüyor, iç çekiyor
Oyalanıyor.

DUYULMAYAN

Çocukluğumuz
Akl ında kalan kadar
Bir masal şimdi.

ÇOK ACI

İmkânsız kuşum
Gene gelecek mi yaz?
Dilimi yuttum.

ÇAT KAPI

Tasasız doğa –
Küslüğü bilmez yüzün
Ölüme komşu.

ÇOCUKLUK

Ah, rüzgârla el ele
Koşuyoruz
Samanın peşinde.

GENÇLİK

El ele yürüyoruz –
Aylak rüzgâr
Samanın peşinde.

YAŞLILIK

Dünya bir rüzgâr –
Bacaklarımız duman
Elimiz saman.

BÖYLE BIRAK

Elleri titrer –
Ağa kalbi takılmış
Sarı balığın.

BURUK

Yaza az kaldı –
Kolları var göğsü yok
Zavallı ağaç.

KIRIK

Hayale doymuş
Gözümün yaşı
Gel sen beni yine sev.

SİNE

İç çeker taşlar –
Ölüm biçme kendine
Otları çiğne!

PİLOT

Hayalkeş bulut –
Sen geçerken üşüyor
Kiraz çiçeği.

RÜZGÂRGÜLÜ

Dudağında kar –
Başak tarlasındaki
Yangınım kadın.

RILKE’NİN MEZARI

Akşam ilerler
Yağmur bastırır –
Uykusuz kalır güller.

DUMAN

Düzensiz kıra
Ne gelen var ne inen
Dinen yağmurdan.

AYÇİÇEĞİ GECEŚİ

Bülbül inliyor –
İçine dökölüyor
Anısı gülün.

BATAKLIK

Akşam olunca
Kalbindeki halkaya
Bir kısrak bağla.

HATIRA

Karadır toprak –
Bazen duman korkutur
Bazen akağaç.

ARUOBA

İnsanlar gelir
Çayırlara oturur
Kısa bir süre.

SERHOŞ

Dikene konan
Aç arılar ağlıyor –
Pembeye kandık.

KIYI

Gümüş balığı –
Her haiku bir yara
Kısa da olsa.

KOKU

Güller bırakmış –
Dört duvar içindedir
Solanın boynu.

CAN

Tek bir kez geldi –
İçimden uçup gitti
Ardıç bülbülü.

ÇİDAM

Kıştan sonra yaz –
Çürüttü dişlerini
Aslanağzının.

KUVER

Sohbetsiz masa –
Döküldü yıldızları
Taravetinin.

KALP

Bekle çiçeği –
Acısını hoş gören
Yaz yeni geldi.

Rauschglück, “Çöl Çiçeği”, 2018.

EPİK SANRI

Gözün gördüğü –
Bir taşın sıçraması
Suda kayarken.

Elin gördüğü –
Bir taşın sıcaklığı
Suda kayarken.

Gönlün gördüğü –
Bir taşın ağlaması
Suda kayarken.

BİLGİ

Bu suyun ağzı –
Gücünü sınırmış her
Taşın üstünde.

Bu taşın ağzı –
Zevkini bilermiş her
Suyun altında.

AH İNSANLIK

Çalıyı kestim –
Oklukirpiler gitti
Hatıralarla.

OY VEY

Sevgili başak –
İki yazda kurtlandı
Kiraz ağacı.

HATIRSIZ

Zavallı orman –
Dilini kesen balta
Ne kadar ağır!

PORT SUDAN

Gök yerinde yok –
Bir an aklımdan geçti
Kuşlar dışı mı?

KANLİRİK

Güneş doğdukça
Kabuk tutmaz yaralar –
Karıncalar var.

DÜNYA HALİ

Hiç kıpırtı yok –
Ümitsiz de yaşıyor
Demek ki çarşaf.

ŞEY

Yetmedi hayat –
Benzetmek gerekirse
Tavşan hevesi.

EROS

Yok gibi varız –
Neden özlüyor güller
Deli bülbülü?

KİRAZ AĞACI

Çiçekleriyle
Kimse gururlanmadı
Başaktan başka.

Kimse duymadı
Sarı dolu başağın
Kar kokusunu.

HABERCİ

Sabahın çiyi
Umut oldu eridi
Gözyaşlarında.

İsmi duydı
Müebbet çiçeğinin
Dudaklarında.

EN GÜZEL

Sevdam sanadır
Haikular senindir
Her biri hatır.

Yaşamam için
Ellerimi öven yar
İpin borcumdur.

Bağın bağımdır
Kana dın kanadımdır
Yaran yaramdır.

KANATLAR OLSA

*Bir tarla vardı
Eskiden bu sokakta
Sapsarı saçlı.*

EMILY DICKINSON

Eğme başını –
“*Umut tüylü bir şeydir*”
Sevgili başak.

SON

İlk kez bir başak
Kaldırdı kafasını
Güneşe baktı.

TIRPAN

Güneş inatçı –
İnsan bu görmez gözü
Saf aydınlıkta.

KANATSIZ

Rüzgâr çok nazlı –
Ayaküstü konuştuk
Uçurtmalardan.

LODOS

Konuşur durur
Ağaçların üstünde
Kendi kendine.

Konuşur durur
Üşüyen ağaçların
Gövdeleriyle.

Konuşur durur
Köklerin ısıttığı
Köstebeklerle.

GÜN OLUR

Esip gider yel –
Ruhunun yarısını
Gönsüz bırakma.

SONSUZ AŞKIM

Kollarıma gel
Anlatayım göğsümde –
Ölümlü sesim.

KİRAZ KABUĞU

*“Bahçemin lordu”**
Kimi özlüyor kalbin
Kurtlar biliyor.

JEST

Ovaya indi
Görünmez oldu rüzgâr –
Gel sevişelim.

ÖMÜR

Yazdan geriye
İki yağmur ormanı
Yürümek kaldı.

Gülü kokladı
Büyük sarı kelebek
Uyuyakaldı.

SIR

Dipteki ayna –
Bir gözü uçurumda
Şu dağ sırtının.

KEDER

Kırları dinle –
Ota sus, çiçeğe sus
Ah, bana susma!

TİTRERKEN

Eylülde güneş –
Sokaklar ve dudaklar
Sevdiğin renkte.

KUŞKUSUZ

Güz yaklaşıyor –
Size verdiğim değer
Kanatlı değil.

KAMUFLAJ

Dolunayda gel –
Gönlün ışığı sırrı
Ele vermesin.

CEVİZ AĞACI

Yüküm var deme –
Koşa zıplaya gelen
Sincaplar da var.

ELMA AĞACI

Kokun olmasa –
Kendinden kuşkulusun
Belki de yoksun.

IHLAMUR

Kuş adımlıyor –
Ağacın dalı söyler
Günün yükünü.

AH BAŞAK

Kuşlar bayıldı –
Bak kurtlanmış kirazın
Mutluluğuna.

HIRAETH

Ağaç kurudu –
Göğsümde bir el oldu
Ardıç kokusu.

Rauschglück, “Başak Tarlası”, 2019.

İŞTE BU

Rüzgâr görünmez –
Başakları okşarken
Sesin olmasa.

YAS

Ayrılık vakti –
Arkamda dağ kalmadı
Tutkuya komşu.

GÜZ

Küsmeye gül!
Rastlaşırız yeniden
Belki gülerken.

DİLİN BELLEĞİ

Kim'in Adası –
Çocukken emdiğimiz
Hanımelleri.

DAİMA

Kiraz mevsimi –
Ayrıldığımız yağmur
Tekrar yağıyor.

HİKÂYESİNE

Yol yolcu arar –
Gülümseyip ayrıldık
Sonra ah çektik.

PRELÜT

Eylül nereye?
Sararıyor yapraklar
Sevdiğin gibi.

AHESTE

Turuncu bulut –
Portakal mevsiminde
Buradan da geç.

KISA BİR NOT

Kavruksa rengi
İçinde bir dil vardır
Taş deyip geçme.

VIRGINIA WOOLF

Su çağırıyor –
Hayatla serüvenim
Bitti bitecek.

OĞUZ ATAY

Seyirci dünya –
Görölmek güzel midir
Çiçekken hâlâ?

AHŞAP

Kanatlar olsa
Geçmişe uğsa
Özlemeyi kandırsa.

Kanatlar olsa
Sarıdan daha güçlü
Kanatlar olsa.

Yağmura sorsa
Belki şimdi ormanda –
Kanatlar olsa.

Kıvrılır ahşap –
Islak bir patikada
Kanatlar olsa.

FASCES

Ayrılık fena –
Ay bir şans daha verse
Düşmeden suya.

"YOLDA GÖRÜŞÜRÜZ"

*Ah kutup çiçeği!
Hiç değilse ben seni
İstmeden kopardım.*

TAŞ YÜREKLİ

Badem ağacı
Karaçamın yanında
Bembeyaz açmış.

UFACIK

Çiy damlasıymış
Kelebeğin sesiyle
Uçan balaban.

NASILSA

Yapayalnız ya
Kırkayağın kırkı da
Dut yaprağında.

LAZIM

Ey gamlı bülbül –
G le yazdığın Őir
Ezberinde mi?

HADİ YA

Nergis      
Yine de a acak mı
Seneye bensiz?

AH

Ağırkanlı yaz –
Mandalina kokusu
Aya ulaştı.

AMORF

Ah köksüz çiçek!
Acın ateşte pişen
Vazodan değil.

KRİSTAL

Ah sessiz vazo!
Dudaktan önce çoktun
Gülden önce az.

Kurtul kumundan –
Gül her gün affediyor
Hoyrat arıyı.

JISEI

Toprak soğuk mu?
Hemderdim hem hicranım
Çiçek adı ya!

ŞŞŞŞ

Toprak kâtipmiş!
Anlatma kederini
Sözcüklerinle.

GÖNÜL BORCU

Her damla balda
Gülü emdiği ânı
Anlatan arı.

ÇÖL ÇİÇEĞİ

İlelebet kış –
Göğsümde pişen
Ellerinin gölgesi.

LETHEIA

Akkelebek ya
Galiba deliriyor
Kışın ortası.

GALİBA

Adını sordu
Ağaçkakan meşeye
Ay ışığında.

MERAK

Meşe kabuğu
Adını söyledin mi
Çalgıcı kuşa?

HAIJİN

Adını sordu
Ağaçkakan meşeye –
Tut nefesini.

HIHH

Bırakıyorum
Dalı da adım da
Bu son heceyle.

KARAÇAM

Ey soylu dişi –
Seni kabuğum bildim
Acımı dedim.

GERÇEKÜSTÜ

Dün sonsuzdu aşk –
Kanatlı bakıyordun
Uçurumuma.

Kemiği saran
Alçı olup gülerdin
Dudaklarınla.

Kirpiller şahit
İki kocaman yazın
Armağanına.

Ormanda esen –
Paslı bir zincir gibi
Çözöldü aklım.

Sargı ten oldu
Toprağa karışmadan –
Unutma beni.

GÖRECEKSİN

Bahar gelince
Çayın yanından bakar
Kiraz ağacı.

Kıştan bahara
Buzullara dayanır
Çamın hevesi.

En güzel kış şarkısı –
Kalbin içinde
Neler yeşermez!

KÖR HAİKU

Bir kere geldi
Köklerinden kesmişti
Kanatlarını.

Yarasa sandım
Mosmor üzüm salkımı
Damla taş kalbim.

HAYALKEŞ

Ayakların
Yere basıyor –
Daha fazla düşemezsin.

Sesin bir kurdun sesi –
Özlemeden
Özgür mü sanırsın?

Uykularına
Elem bıraktın –
Var git şafağı kemir!

VAHŞİ

Yeseydi serçe
Yanında uyuklayan
Sulu vişneyi.

Kim gelmedi ki
Tadı ekşi topraktan
Kim gitmez ona?

Duyulmak ister
Uyuyan kalbin sesi
Vahşı de olsa.

Sessizlik bozdu
Dengesini ruhumun
Orman yolunda.

LONGOZ

Aklında yüzmek
Suya ninni söylüyor
Söğüt ağacı.

Dalında kambur
Söğüdün imrendiği
Alabalığın.

Az ötede yaz
Koynundaki ışığı
Kapkara bulut.

ADADA

Kırlar düzensiz –
Nerdesin dağ çileği?
Gençleşip geldim.

HAFİFLİK

Beyaz çok ağır –
Çam dalından belli ya
Kışın özlemi.

MEVSİMSİZ

Bulutlar bile
Bir dağa yaslanmadan
Hafiflemez ki.

Kiraz onun
Başak benim kaderim –
Anlaşılmayan ne?

KİRAZ AĞACI

Zaman bir masa –
Silindi parmak izim
Ölmeden daha.

TARUMAR

Yolda bir kütük –
Serçenin sevgisini
Zormuş yitirmek!

SUNGU

Kış ağaçları –
Çırılçıplak bekliyor
Serçe kuşları.

AH WALTER

Minnetim sonsuz –
Adımda duyuyorum
Kaynak sevgiyi.

SÜRGÜN

Ah gurursuz ot!
Senin tesellin kırdadır
Yayıl gönlünce.

BENZERSİZ

İki gün bile
İki yabancı –
Sonsuz yaz rüya.

GÜNAHSIZ

Gün kararınca
Yılan bile vazgeçer
Kara sıçandan.

YABANCI

Kalbindeki kan!
Sanki hiç susamamış
Buğday başağı.

KIVRIMDAL

Yağmur birikir
Su aşar elbet taşı
Cana kavuşur.

Söve üstünde
Kıvrımdallar el ele
Yaza kavuşur.

SEYİRLİK

Solup giderken
Ayakucuna damlar
Kiraz çiçeğin.

BAŞAĞIN SEZGİSİ

Çiçek açarken
Aklıma da fısıldar
Kiraz ağacı.

YALNIZ DAL

Serçe uçarken –
Duydu iç çekişini
Yaşlı kirazın.

HIZ

Ah kaplumbağa –
Gençken öğrendim ben de
Yol korkuturmuş.

ANLAMADIM

Yaz geçti kış da –
Hangi askıda kaldı
Ömrün ceketi?

ZEBERCET

Kar da yağmadı –
Tavanla konuşurum
Rengi kırmızı.

BİR ZAMAN

Mırıltısıyla
Seni kar iyi etti
Yaralı kuğu.

ŞURUP

Anlat sıcacık
Nasıl geçirdin kışı
Kutup çiçeği?

OT

Akıyor kırlar –
Bakıyor gözbebeğim
Baykuş susuyor.

HATIRDAN

Hayat bir rulet –
İki gözlü başağım
Çıkmayı öğret.

KABUK

Ah düzensiz kır –
Rüzgârın sesi ne hoş
Aklım almıyor!

ZAR

Ah vahşi orman!
Esirgediğın sesi
Aklım almıyor.

SENARYO

Hayat çok tuhaf –
Dudakbüken dikenini
Kanıyor kalpte.

GİDERKEN

Duyamadığım
Kim bilir bu dünyada
Ne hoş sesler var!

MİNNET

Ah doyumsuz kalp!
Neden özür dilersin
Esinlendin ya!

NAR

Ah ölümsüz lir!
Hangi telde asıldın
Çınlayan ruha?

ORAK

Yürüyen başak –
Sonsuzluğun içinde
Sönsün ateşin.

Minnetim sonsuz –
Boynundan akan kan ya
Vadiyi besler.

ATEŞTEN ÖNCE

Bahar yakındır
Her Şey anlaőıldıysa
En çetin kışta.

Değil mi sevinç
Üstündedir elemin
Bir damla yaşta?

Kuşlar konunca
Kalp de ısınır tekrar
Kırılmış dal da.

Uzat elini
Eksik kavrulur gövde
Karın üstünde.

Köklerin bende
Gömerim seni tekrar
Donmuş toprağa.

Ah soylu kütük
Affet hayalkeş kuşu
Hiçten bir önce.

ÇİÇEK

Şafak sökerken
Sessizlik nasıl iyi
Kalbim soğuyor.

Güneş batarken
Sessizlik nasıl kötü
Kalbim soğuyor.

DARICA

Kahve kokusu
Nerden geliyor diye
Dönüp bakacak.

Yol kenarında
İlk kar düşerken suya
Aklı kalacak.

Bu gök altında
Nere giderse gitsin
Atı ardında.

ROBERT WALSER

Kar yağsın artık –
Yoruldum boğuşmaktan
Gamsız kederle.

WALDAU

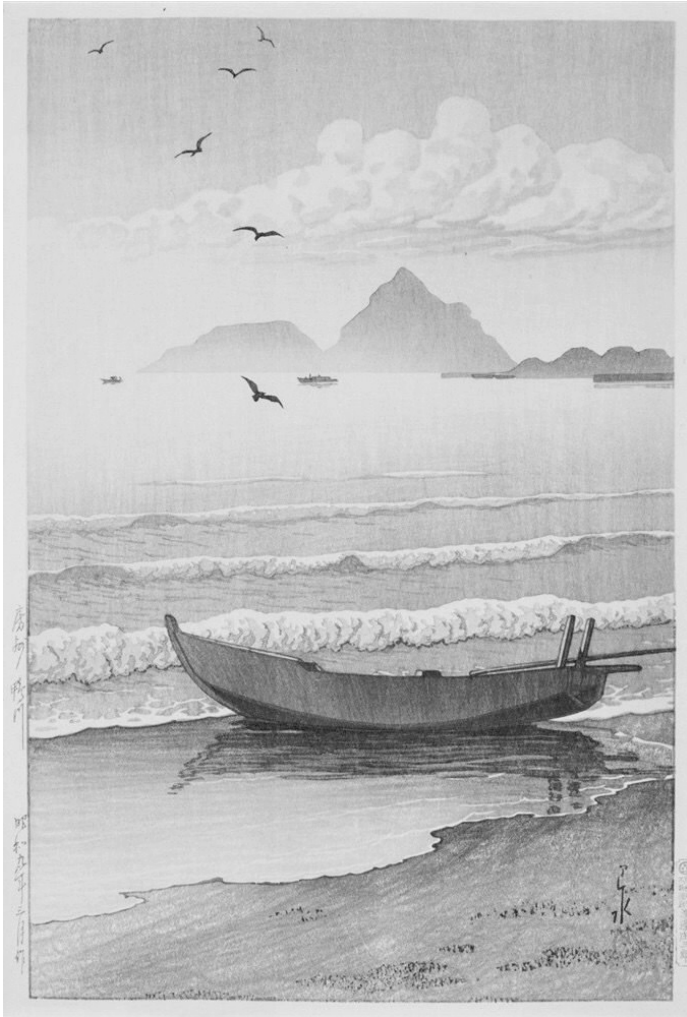
Kır saçlarım kır –
İzin aldım çiçekten
Minicik harfle.

HERISAU I

Kristal ışık –
Su vermeye fosile
Yürü benimle.

HERISAU II

Kar tanelerim –
İzinden yürüylim
Kırık dalların.

Hasui Kawase, "Günbatımında Sahile Çekilmiş Kayık", 1934.

TANI

Sırlarım dinlen!
Bir aynaydın kırıldın
Yeryüzüm sende.

ACI SU

Beslemek değil
Geleğenin niyeti
Akmak sadece.

Kırılmak değil
Şelalenin niyeti
Düşmek sadece.

Taşımak değil
Gideğenin niyeti
Taşmak sadece.

ÇATALKUYRUK

Yaprak bile buz tutmuş –
Gövdesi ne hoş
Çatalkuyruğun!

VEDASIZ

İki buğday tanesi
Ruhumuz nerde
Kucaklaşırsa.

“YOLDA
GÖRÜŞÜRÜZ”

Hep yaz boyunda kalır
Karda devrilen
Kiraz ağacı.

MEKTUP

*Olacak iş mi
Doyamadan yaşamak
Güzelliğini?*

PANORAMA

Acılı sunak!
Kendi haline bırak
Ölümlüleri.

Tanrı da kurban!
Herkes kendine uyan
Balkonu seçsin.

MITWELT

Şey diyecektim –
Gönül yorgunluğunun
Var ya anlamı.

UMUTKAN

Gözler seğirir
Her karanlık dağılır
Nar da yumuşar.

ŞANS

Şafak vaktinin
Dili ya emdiğiñ –
Kiraz uyandırır.

İki tane yok –
Kalbi ya ezdiğiñ
Kiraz utandırır.

DİL

Uzat öpeyim!
Bak kederli otlara
Nedir yandığın?

NEFES

Onu sevdin ya
Suyun ömrü senindir
Camdan hatırla.

KİM

Sessizlik sarı
Susmak kan rengi –
Vahşetin elvanı mı?

İnce pamuktan
Eğrilmez urgan –
Vahşetin ipeği mi?

Yeni yağan kar
Ağlar ıslaksan –
Vahşetin gözyaşı mı?

Sarıl ağaca
Isıt kalbini –
Vahşetin sahibi mi?

MEKTUP

Kalem kâğıtla –
Hayat diye tek kopya
Yazdım el gibi.

Kutuya koydum –
Kırılacak cevizler
Yapraklar, rüzgâr.

Gençliğim esti –
Saçlarını savuran
Göğsüm yel gibi.

Yerinde yoksa!
Aklım, Esrar Ağacım
Dikensiz günler.

Soru dağılır –
Sise de yazsan aynı
İyi dilekler.

Kimsem yok benim –
Kalbin, bir avuç toprak
Tohumum bekler.

Evrenim, yaşın –
Çatlamayan ne ister
Anlaşıldım mı?

Yapılan kalır –
Rilke'nin camdan gülü
Affetsin yeli.

Duyuyor mudur?
Tanrı'sına yakarır
Sadece insan.

Efsunlu orman!
Göğsüme koy elini
Son bulsun yazmak.

YAZ HAİKULARI

*Tekinsiz hayat –
Rastlaştır bizi tekrar
Gölen yüzlerle.*

KUŞSUZ

Dallarım kışın
Köklerim yazın susar
Ağaçlar gibi.

SUSAR

İki dudaklı
Parmağıma yapışan
Zambak çiçeği.

DELİK

Cebime baktım –
Yorgun bir at uyuyor
Su kenarında.

YAĞMURDA

Cız eden çiçek
Çıglık tek heceli ya
İç çekmek sessiz.

ILGİM

Yaz özletiyor
Sapsarı dans ederken
Buğday başağı.

MASA

Ey karınca –
Dönüp dolaşıyorsun
Evle mezar arası.

LEYLEK

Sev rüzgârını –
Kalanı bitmez yolun
Kıştan kaçarken.

İçin titriyor
Senin de benim gibi
Yazı özlerken.

YAZ HAİKULARI

Sırtında hırka
Ölü gibi soğudu
Güneşli hava.

Tuzla buz oldu
Hiç müziği kalmadı
Aklın kabuğu.

Tüm mırıltılar
Mermerin kulağında
Islak yanağı.

Eskir sevincin
İsmin dilbilgisinde
Isınan dünya.

Fırtına kuşu
Sustu işte başlasın
Yüreğin işi.

Bir şey yaşarsın
İstedğin başkadır –
Yaz yağmurları.

DAL

Bir tek sen misin
Kara gagalı yelde
Öksüz dolaşan?

İPİNCE

Buğday başağı –
Büyü diye titriyor
Bulutun kalbi.

KOKULU HAİKU

Arsız fesleğen
Kediyi kuyruğundan
Uzunca öptü.

KANAYAN

“*Kalbinle yaşa*”* –
Bir narın duyacağı
En güzel cümle.

ORMAN

Hanımelini
Güneş tutacak diye
Yıldız yatmıyor.

Balın kokusu
Karışıyor geceye
Uyku tutmuyor.

ÇÖZGÜN

Başak özlüyor
Kuytusuna sığınan
Yaşlı rüzgârı.

Düşündüğünde
Eğriliyor masanın
İki ayağı.

KIRDA

Sabahtan beri
Taçlı dağ laleleri
Topluyor rüzgâr.

PORSUK

Dolu yağınca
Yarım kaldı porsuğun
Havuz sefası.

AKŞAM

Köye dönerken
Pabuçlarıma doldu
Çileğin tadı.

HATIR

Kiraz emen kuş
Her ağaca yabancı
Son yazdan beri.

SABAH

Ayıltmak çok zor
İhlamurla yan yana
Uyuyan gülü.

SİVRİSİNEK

Gün kararınca
Sinek bile hak etti
İkinci şansı.

OKLUKİRPI

İzin ver bari
Defterde sarılayım
Sevgili kirpi.

BOZKIRDA

Erken doğan gün
Umarım çok yaşarsın
Yere konmadan.

EZRA

Kiraz yer ya
Tohumları tükürür
Şiir okur gibi.

RAUSCHEN

İklimi buzdan
Esrarı sevincinden
Artakalanmış.

Dudaklar terler
Çağıldadıkça renkli
Gören gözler de.

ARKEOLOJİ

Göynüyor
Yiten zaman üstünden
Toz koparan kıl fırça.

Parlıyor paslı
Gözyaşı kemiğinde
Aşkın damgası.

OTA

İması yastır
Rüzgârın ensesine
Uzanan elin.

ASKI

Zaman ne cömert!
Ararken unuttum
Ne aradığımı.

YAZ AKŞAMI

Yıldız kayınca
Tavşanlar zıplıyor
Öteberide.

KUNSTWOLLEN

Ey Başak
Boylanmadın bu yaz
Bulutun mu peşindesin?

Ah Kiraz
Selden saklanıyorum
Bulut benim içimde.

ALEGORİ

Bulut belki de
Suyun dokunmadan
Taşa akışıdır.

Belki bulut
Taşın yapışkan suya
Değen bakışıdır.

KAYBOLANLAR ADINA

Mayıs sineği:
– Çok yaşıa kaplumbağa
Herkes içinde.

MEVSİMLİK

Ey yaşlı bülbül
Kendini tüketerek
Ötmek neyine!

UMUT

Günler geçiyor
Gelmeye direniyor
Rüya görüyor.

Merhamet gibi
Katı olmayan şeyler
Buharlaşmıyor.

GİDERAYAK

Görmek zorlaştı
Kendini tüketerek
Yazan yazıyı.

Eski kuytumdan
Hiç okunmayan
Kitaplar kaldı.

BİR AVUÇ HAİKU

Ne kaldı yazdan?
Ele hakikatini
Geçir ölümden.

ONU

Cama üflerken
Nefes almak dışında
Her şeyi unut.

KUŞLAR

Dallar da sustu
Kirazlar toplanınca –
Nasibim ses ver.

NOTFALLZEIT

Orda mısın ses?
Çok zor geçiyor günler
Hatırımı sor.

JETZTZEIT

Avucunu aç
Yuvarlanacak zaman
Geldiği yere.

ZEITLOS

Acı zamandan
Süzülecek bir damla
Acı çiğdeme.

İPEK MATI

Sırlarım uyu
Bunlar son kımıldılar
Cam hamurunda.

İNCE PORSELEN

Kemik külünden
Günün ilk ışıkları
Çay içelim mi?

ROMAUNT

Kalbi bırakıp
Nereyi gezmek ister
Damlayan kanın.

Nefes alırken
Hangi sırrı çözecek
Tekinsiz aklın.

POST MORTEM

Ne kadar uzak
Kelebeğin yarınki
Gezi planı.

SPIELEN

Temmuz güneşi –
Ölürdü ya serçeler
Kırlar sussaydı.

VERDAMMT

Temmuzun işi –
Çiçeği bahçivana
Emanet etmek.

FREUDENGEHEUL

Yağmurda çıkar
Ruhum diye sarılan
Oklukirpiler.

ICH BIN AN DER REIHE

Dil kuruyunca
Zambağı yapıştırmak
Yarım kalacak.

BARBAKAN

İçinde barı
Avucunda pencere
Parça ve bütün.

Merhamettir ya
Ruhu uyanık tutar
Kırılmadıkça.

Ne yer ne içer
Ne örter gecesini
Yoksunluk geçer.

Kalbi bir tuhaf
Ormanından ıkınca
Duruyor sanki.

Eksik olmaz hiç
Delikli duvarlarda
Sukutuhayal.

ÇÖP ADAM

Ne çok bağırdı
Uçsun diye içinden
Kara üveyik.

Sesi kanıyor
Ruhu için avlanan
Etsiz gövdenin.

İYİ GECELER

Bir daha asla
Büyülü ormanında
Uyanmamak var.

MARŞ

Elveda vakti
Geçiyor sokaklardan
Yaz ikindisi.

BAFRA

Hep aynı yerde
Tütünü acıtıyor
Dudaklarımı.

MUM

Hep iki yerde
Yanacağım karanlık
Dünya döndükçe.

NEREDESİN

Suyun altında kaldım

Heyhat!

Silindi gözümden Dünya.

İMDAT

Düſer önüne
Başakların gölgesi
Her sabah tekrar.

Gün boyu eser
Uzat elini diyen
O soğuk rüzgâr.

DONDURMACI

Öpebilirsin –
İçimdeki kirpiler
Yandı kül oldu.

FİLM ŞERİDİ

Ah Uyku!
Beni koynunda emzir
Sabaha büyüyeyim.

İÇGÜDÜ

Bir kır tavşanı
Hep doğru yöne koşar
Yeşil kulağı.

ROMANTİK BİLİNÇ

Kardeşim otlar –
Benim annem şu meşe
Babam da serçe.

SAVAK

Ah tatlı suyum
Tekrar soğumayacak
Geçtiğin toprak.

Ezberim berbat
İnsafına kalmayı
Terk ediyorum.

HAYAT BİLGİSİ

Mağaram bekler –
Tatlı suya yazdığım
Bu son haiku.

Her tohum farklı
Zorlanıyorum derse
Düşünmeden ak.

KALIP UTANÇ

Hayat bazen de
Nefes alırken biter
Merhametten say.

Dünyayı sunsan
Bir harf öğretmez
Gururunla kal.

Beklediğin ne?
İki çakıl taşıdır
Basıp geçtiği.

KURUNTU

Sanıyorsun ki
Benim ayın kırk günü
Bir hayatım var.

RUHUM

Küsme güneşe
Ay yerini bulunca
Son kez batacak.

Dik gözlerini
Yazarken mayalanan
Yağmurdan ıslak.

Parçam, bütünüm
Onarabilir bizi
Hayalkeş inanç.

Kavruk dehana
Sarıl sonsuz göğsünle
Uykumu hisset.

GÖZÜMDE

Güneş batmadan
Sana tüm sevgileri
Vermek istedim.

AH TANRIM

Kalan ömrümde
Sıradan sözcüklere
Kul etme beni.

ON YEDİ NEFES

Kirpi tek kalmış –
Zamana yuvarlanmış
Dikenli eşi.

Kaderin belli –
Cesaret toplamalı
Tatlı dalgaya.

Bir nefes aldı
Konuştu benle kirpi –
Uykunu bölme.

NEREDESİN

Feda ettiğın
Gelebilmek içindi
Geldiğın yere.

Değışmez yarım
Aynı ağacı emdik
Çürür sadece.

Yerini bulsan
Dallar yeşerir tekrar
Söylemesen de.

Yine korkardım
Bir ömrüm daha olsa
İncinir diye.

Kayıp gidiyor
Baltanın yanağından
Kirazın dalı.

Kaldırsan beni
Tutuşan ellerinle
Üstünden karın.

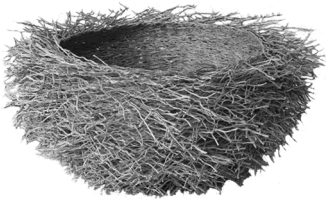
Başımda tohum
Yürüyorum yükümle
Elim belinde.

Nereye kadar akar
El olmak sana
En büyük acı.

Suya karıştım
Yakışmıyor gözlerim
Somut neşeye.

Utangaç oldum
Dil dökmek ne zor
Soğuyan kalbe.

Feda ettiğın
Dal sende, neredesin
Geldiğın yerde.

YENİ HAYAT

Umudum çocuk
Dönüştürdüğü şeye
Beni anlatma.

Seni sevmiştim
İncilerimizin
Öpüştüğü gece.

Şöyle de arılara –
Haiku oldu
Kalbi kanadı.

POSTRESTANT

Bekle, hafifler
Daldan köklere iner
Kirazın suyu.

Dünya bu, sakat
Yüküne minnet eder
Sadece başak.

Ömrün açkısı
Ormana düşmüştür zarf
Ufku yormadan.

Yumsan gözünü
Yönünü yola dönsen
Her at bir tatar.

BELKİ

Bir sabah uyanınca
Geçmiş olacak
Gözümden bulut.

Gökyüzü mavi
Sonsuz bir yolculuk
Yara izlerinden.

Tanışırız
Sulanmamış kalplerde
Kaktüs çiçeğiyle.

UZAKLAR

Kısa aşına –
Müşküldü mutluluğun
Vicdandı zincir.

Düş kanlı balta
Artık acı duymadan
Hatırlamalı.

Neye dönüşür
Görelim sonsuz aşkın
Yum gözlerini.

İyilik adı
Kimin kime yaptığı
Bilinir bir gün.

Sevinçtir adı
Uykuyla gelen
Yürüme mesafesi.

BİR AN

Bulut geçiyor –
Gerçek miydi yaşanan?
Durursa öyle.

UMARSIZ

Zaman geçiyor –
Ben de bir bilsem
Aklından geçtiğimi.

KEŞİF

Kirazın adı
Çok olmuş silineli
Sarı defterden.

NASIL

Sana da söyler
Kalbindeki karakış
Yaşadığını.

KAMBUR

Oturacaksın
Gölgesinin altında
Yaşlı kirazın.

Sarhoş gözlerle
Bakacaksın sırtına
Sarı başağın.

Ağlıyor mudur?
Bilsen de her şeyini
Dönmez yüzünü.

Yine öpölür
Dudakta biriken söz
Acıtır yazı.

Şehvetli ağız
Kanamasa olmaz mı
Sana sığınan!

NİHAYET

Devrildi kiraz –
Günahı tohum olsa
Rüzgâr kurutur.

RILKE

Kökleri yandı –
Islatmadan kuruyor
Toprağın nemi.

Söyle ey şair –
Gülün kırık haline
Nasıl ulaşsam?

PARFÜM

Korkma ey kiraz!
Hisset karda ısınan
Kabuğun nabzı.

Kalbi esneten
Taşı hamurdan alan
Aklımın hazzı.

Parçaysa bütün
Dikenlidir dudaklar
Her mevsim yeşil.

Ardıç kokuyor
Yolağın kıvrımından
Kalk yürüyelim.

DUA

Çiçek açacak
Toprağını bulana
Saçıl gönlünce.

Kaynayan tohum
Üfleyecek kalbine
Yaşlı bir usta.

KİRAZ

İç çeke çeke
Köklerinden başlıyor
Yeni bir güne.

Meyveler gibi
Zamanla olgunlaşan
Haikular da.

Anlaşılacak
Yumuşacık bir günde
Kayan bir rüzgâr.

Terk etmedi ya
Sevmeye kıyamadı
Sonsuz başağı.

HAYALE BAKAR GİBİ

*Soldu bahçemde
Sadece sen gör diye
Ektiğim her şey.*

DERS

Yola çıkınca
Suçunu hatırlatır –
Narın özlemi.

Sessizce kokar
Haddini hatırlatır –
Kovan gülleri.

SİNCAP

Bazı cevizler
Sarılp yatmak için
Kitaplar gibi.

ÖĞRET

Yaz keleşî
Merhametin üstüne
Nasıl çıkılır?

YARDIM ÇIĞLIĞI

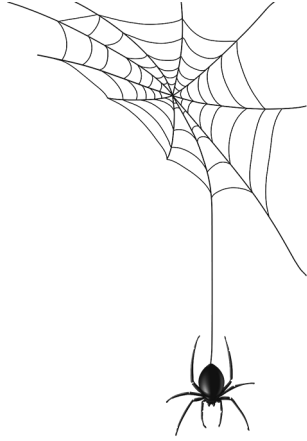
Rüzgâr esince
Yapraklar çıkıyor
Karıncası sesi.

Suyun dibinde
Kocaman görünüyor
Çakıl tanesi.

Burdayım diyor
Kaldırmış eteğini
Zehirli mantar.

Her akşam tavşan
Yüreciğim diyerek
Dönüyor eve.

Bulutun gökte
Ne güzel dağılıyor
Geçtiği bahçe.

HAYRET

Nasıl dengeli
Ağından yeryüzüne
İnen örümcek.

SÖYLE

Güzelim ardıç
Kokun da uçuyor mu
Senle birlikte?

EZRA

Bembeyaz oldu
Yağmurun yıkadığı
Dut yaprakları.

Giden bulutlar
Sandallarla güllerin
Geldiği yerden.

AŞKIM

Herkesin olur
Soğursa yaşlı kalbim
O tatlı kitap.

PONTE DEI SOSPIRI

Penceresinden
Olgun başak tarlası
Son gördüğüm şey.

BİR ÖMÜR

Memelerinde
Gezdir sağır uzayı
En güzel başak.

KUCAK DOLUSU

Erikler açtı –
Yetinmeyi öğrenmen
O kadar mı zor?

TAKIMYILDIZ

Avunmalığım –
Aklımdan geçtiğinde
Uzay bir avuç.

ES

Düşünme kışı –
At samanlığa sığıdı
Tohum toprağa.

ACI

Eriğin tadı
Sarmaş dolaş yatıyor
Yaz akşamıyla.

UYKUSUZ

Su göl şeklinde uyur –
İçindeki yokluk
Kıpkızıl gül.

RÜYA

Uyuyan güzel, uyan –
Kar altında yazın
Hayat bile.

KIŞIN BİLE

Çok anlamlılık
Hiç anlamlılıktan yeğ –
Yanığını sev.

GÖNÜLSÜZ

Kış yaklaşıyor –
Sıcak ellerinle ver
Ne vereceksen.

“EN İYİYİ UNUTMA”

Henüz geliyor
Ateşin hatırına
Kirazın külü.

Rüzgâr esiyor –
Sevgi bile bükülmüş
Kaç yaz öncesi.

Bir adım atmış
Yüzler ve kıvılcımlar
Kayboluvermiş.

NE MUTLU

Hep çok susayan
Kapattığı kitaplar
Esinle dolan.

Kuş fundalığın
Kimse senin tanığın
Bin güneş açsa.

Yürüdüğü yol
Hiçbir yere çıkmayan
Kuşkulu ruha.

Üstünde uçar
Yapışmaz çamur tarla
Ne mutlu sana.

YOL

Yumuşacık ya –
Nakaratını söyler
Kirpi şarkının.

ALS ICK KAN

Doyumsuz ruhun –
Keşke kınanmadığın
Bir Dünya olsa.

ALEV

Sabırla yaklaş
Kanatları eğiten
Yaşlı kiraza.

Komşusu sarı
Hiç tatmasın alevi
Başak tarlası.

Dinle rüzgârı –
Kopan kıvılcımlarım
Hatrın yolağı.

GİDEN

Yaz bir mucize –
Telaşı hep iyilik
Rüzgârı sarı.

GİDEN

Otları boyar –
Kirpiyle dertleşmeyen
Anlayamaz ki.

GİDEN

İyi gelecek –
Güzel kalplerden geçti
Kirazın yası.

KANON

Yıldırım düşer –
Aynı anda başlar ya
Ağaç şarkıya.

AURA

Adıma uzak
Dudaklarından sakla
Düştüğün yeri

Sarhoş başağım
Söyleme kimselere
Kalktığın yeri.

KAR

Kaldırır ayağını –
Alıp yürürüm
Sözcüklerimi.

RENGÂRENK

Beyaz bitince
Dans edecek gölgede
Çiçekleriniz.

KAIHO

Dağıtamıyor
İçindeki dumanı
Ateşböceği.

Bahar mı gelmiş?
Otların hissettiği
Taş yorgunluğu.

Saksıda açmış
Ölümü müjdeliyor
Siyah orkide.

Tarla çintesi
Hâlâ nefes alıyor
Merhametiyle.

KEFARET

Bilirim تنها
Boynu eğik başaktan
Olgunluk ummak.

Öyleyse neden?
Çünkü yaşlılık en çok
Kalbi korkutan.

Yerde yatıyor
Çıkmayacak kiraza
Önündeki yol.

Sapsarı zaten
Ah ne desem hükümsüz
Sapsarı zaten.

HİYEROGİİF KUŞ

Tek dalıdır o –
Arkasına bakmadan
Uçar ilkbahar.

HİYEROGİİF KAYIK

Tek karadır o –
Ne yolu ne yolcuyu
Paslandırmayan.

HİYEROGLİF KEMER

Tek kardeşlik o –
Yağmurlar hayal eder
Kavruk kuşaklar.

HİYEROGLİF KÜREK

Tek mayadır o –
Hazzın bile altından
Merhamet çıkar.

HİYEROGİİF KİRAZ

Tek hayalkeş ben –
Esrarı yüreginde
Akı kan revan.

HİYEROGİİF BAŞAK

Tek yapıntı sen –
Gülüşünde güneşler
Ağzında kökler.

ASİMPTOT

Akşam oluyor
Gül rengini alıyor
Diken öpen gün.

BUĞDAY ALARMI

Ah kiraz kuşu –
Yangını şakıyorsun
Kimse duymuyor.

RÜZGÂR ZAMANI

*Dünyadan geçtim –
Bahçemi topluyorum
Kara kış yolda.*

MÜJDECİ

Buğdayın taşın
Altında ezildiği
Sapsarı saçlar.

Beyazlaşırken
Şarap olacak siyah
Üzümün kanı.

Ağacın kiraz
Doğurduğu mevsimde
Uyandı arı.

Tomurcuklanan
Her yere taşıyacak
Rüzgâr zamanı.

GÜLE SİTEM

Bülbül şakıyor –
Uyanıyor yeryüzü
Tatlı uykudan.

Gölge tadında –
Bir oyun bir eğlence
Geçiyor zaman.

Rüzgâr titriyor –
Kırılan alsın hazzı
Hayat çok acı.

Gençlik savruldu –
Çocukluk fotoğrafı
Dikenin ucu.

Diyor ki bülbül –
Eskiden ısıtırdı
Toprağı yağmur.

Ama o zaman
Kızılca kıyametti
Güllerin ruhu.

FİLTRESİZ BAFRA

Tütün balığı –
Benim sevgilim verdi
Size bu adı.

ANLIYOR MUSUN

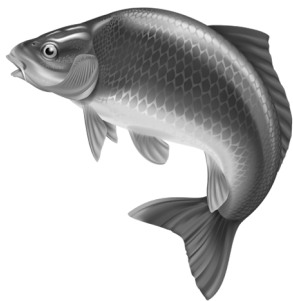
Postacı kuşu –
Sarhoş yaşlara geldik
Kafa dumanlı.

AÇILI HAİKU

Terliyor somon –
Güneş nehre gömüldü
İtbacağında.

AYNALI HAİKU

Ayı peşinde –
Dev kazanına düştü
Bıyıklı sazan.

TOY

Kusurlu elbet
Çalı çırpı yuvası
İyi şiirin.

Kiraz sınırlar
Çıplak ağacın dalı
Emcikle dolu.

Hele bir ısır
Bulutuna gömülür
En uslu sözcük.

Bir ömür geçti
Bir adım atamadı
Bülbülle yatan.

SON VİRAJ

Mevsim sonbahar –
İnsandan çok ölü var
Uykularımda.

Rüzgâr başladı –
Kül düşüyor rüyadan
Mısralarıma.

TATLI

Şeftali kurdu –
Minik bir şaşkınlıksın
Dut yaprağında.

ÇOOK

Susamış karnı –
Kabuğu ütülenmiş
Meyvesi iğde.

KARA

Çakal eriği –
Gece tüter bozkırda
Mavi dumanlar.

KURUMUŞ

İncir ağacı –
Bilmiyor paylaşmayı
Yolu ve sütü.

AT KESTANESİ

Susamıyor hiç –
Bakır rengi yaprağı
Telden büküldü.

YAZAR ÖLÜNCE

Yazın sırtından
Karlı dağın ardına
Hırkası düştü.

BİR SEN Mİ

Aç susuz gezen –
Yengecin kısıkaçları
Tuzdan ağardı.

TAŞ DOĞURAN

Mevsimler sonra –
Karıncalar fark etti
Eksikliğimi.

BUĞDAY BAŞAĞI

Uçtu aklımdan
Elini düşünürken
Karnı tok serçe.

İSİMSİZ ZARF

Damga yerine
Piç kiraz yuvarlanmış
Pulun üstünde.

BUĞDAY HASADI

Rüzgâr esiyor –
Serçeler yutkunuyor
Harman yerinde.

HASATTAN SONRA

Ağlıyor kiraz –
Güneş görmez bahçeler
Nasıl kederli.

SEVGİLİ BAŞAK

Sizi çok sevdim –
Serçenin yavrusunu
Sevdiği gibi.

Otlar kırılır –
Zarafet zekâdandır
Tohum unutmaz.

PİÇ KİRAZ

Tadım az ekşi –
Bu kadar olabildim
Gölgede affet.

ANLAŞILAN BİLGİ

*Geyikler durur –
Rüzgâra şarkı söyler
Sapsarı otlar.*

NEDİR

Ormana kuştan
İnsanı gençken sokan –
Apayrı kılan.

HAIJİN

Gözünde kalbi –
Ormana gençken giren
Çocuk kaybolan.

YA DA TERSİ

Geceler bizimdi –
Sen dalda serçe
Ben onu çizen el.

Kırıldı yelde –
Eğilmeye direnen
El camdan serçe.

MOR

Dağ menekşesi –
Uzak düştüğün koku
İç çamaşırı.

İSMİMLE

Büzülen bulut –
Affetmek istiyorsan
Aç kollarını.

TOHUM

Güncesi ılık –
Her çiçek gibi yalnız
İçini döker.

RÜYA

Buğday başağı –
Sağır güle söyledim
Her gün adını.

SERENDİPÇE

Kar bir dilenci
Eli gibi titriyor
Gözün önünde.

Işık, ah ışık!
Belki sondu göz kırpış
Belki başlangıç.

DIET

Yaşamak için
Yetecek kadar benlik
İhtiyarlıkta.

SAAT

An sandığın bir ömür –
Bulut öksürür
Kelebek ölür.

EN ÇOK

Biliyor musun –
Saatin karşısında
Zorlanıyorum.

TEMBEL SEVGİLİ

Ah hımbıl martı –
Git desem de gitmezsin
Başka denize.

AHSEN

Çocuk kalbinin
Nehrinde yüzer gökler
Yıldızlarıyla.

Cennetten gelmiş
Teninde koşar kırlar
Tazılarıyla.

HUMMA

Minyatür dünya –
Dağda çalı olsam da
Yele üflesem.

Burda mevsim kış –
Yanakların tütüyor
Gel kucığıma.

NİHAYET

Gün sararmadan
Sevgiliden ötede
Biz iki ruhtaş.

İki saf izci
Sarhoşken bile ayık
Hem kuş hem balık.

SOYMAYA

Özledim dedi
Başığı gören deniz –
Nerelerdeydin?

Gittiğin yerde
Bu kadar uzun kalma
Bir daha lütfen.

Tuzlu yemişler
O kadar birikti ki
Nerden başlasam?

TAPINAKSIZ ÇAĞLARDA

Eşit kırmızı
Ve morlarımız
Madem artık kumsalız.

Uzan yanıma
Anladığın bilgiyle
Ve sarıl bana.

Kambur sırtımdan
Saf arzunun ipeği
Sıyrır gömleği.

GÖĞSÜMDE

Şu oda senin –
Yeri yurdu olmayan
Dikenli kirpi.

Yağmur testide
Duvarlar kuytu yeşil
Bahçe fundalık.

FAĞFUR

Camın önüne –
Sevgileri sırala
Saksıları diz.

Güneş doğuyor –
Kalbi kavzayan saye
Hiç silinmiyor.

RADYO

Konuşamazsak
Çöl gibi ya da nehir –
Susarız biz de.

BUZ GİBİ

şu kış gecesi –
İsmim leylak kokuyor
Senden duyunca.

PARISON

Sırtta yaranın
Soğukta duyulmuyor
Attığı çığlık.

Karlı dağ kadar
Yorulmak istemezdim
Ve çekip gitmek.

Her kış bahçeyi
Yamıyor sahte güneş
Nefesinizle.

Yaşam bir kahır –
Şairler ölmüş çok mu
Arı ölüyor.

Yer tut kendine –
Sanma ateşten sıcak
Aklım kalacak.

Çaresizlikten –
Sonsuzluğa bir gömlek
Çıplak bir beden.

Sözcükler vardı
Camın kum terzileri –
Hatırlar mısın?

CAM HAYAL

Zaten hayaldi –
Meraktan durmuş bulut
Çölün üstünde.

Hayaldi ama
Pamuklara sardığım
Yağmur benimdi.

Başka yağmur yok –
Ne yaparım hayalsiz
Karardı gitti.

GÖLET

Göğü göremez
Ormanda dinlenirim –
Diye sevindim.

Yanmadandı o –
Ağacın boynu vardı
Yaprağın eli.

Her yer gökyüzü –
Avunmaz mavi üzüncü
Çabuk buharlaş.

ANLAŞILAN BİLGİ

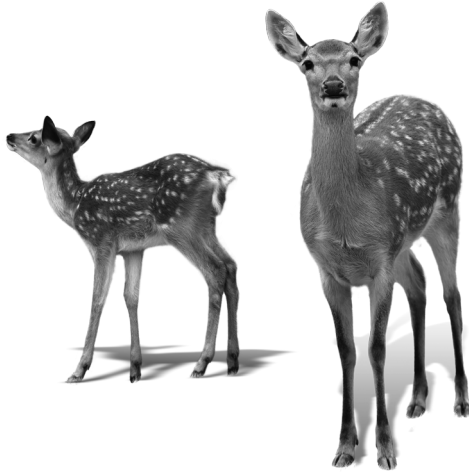
Belki eşitiz –
Üç kuşak kedi köpek
Sadece şekil.

Duruyor hâlâ –
Aramızda otuz kış
Anadan üryan.

Açma perdeyi –
Ruhumda sarı nokta
Işık yaralar.

Beklettim sizi –
Dağlar kadar üzgünüm
Zarif ilkbahar.

Hayat çok berrak –
Geyiklerin duruşu
En güzel mesaj.

ARDINDAN

Ah sarı başak –
Aşarken denizleri
Hep gözlerindim.

Aldın her şeyi
Göğü, toprağı, suyu –
Uyurum belki.

JISEI

Dün sabah öldüm –
Otların arasına
Kum gibi düştüm.

Dün sabah öldüm –
Meraksız bir kelebek
Tarlaya kondu.

Dün sabah öldüm –
Güneş aynı yerdeydi
Çok uykusuzdum.

Dün sabah öldüm –
Son bir jestle ağzımdan
Bir isim çıktı.

Dün sabah öldüm –
Kuşlar devam ettiler
Şarkılarına.

20 Haziran 2017 – 3 Şubat 2026
Ankara – Davutlar Kuşadası

AÇIK
OKUMA

Kemikte dişler
Suya değen kanatlar
Sadece sana.

AÇIK OKUMA
suatkemal.work